

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou v právní věci žalobců: 1. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] 2. [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted], oba právně zastoupeni JUDr. Ladislavem Jiráskem, advokátem se sídlem Klíčová 199/2, Mariánské Lázně, proti žalovanému: **Chytrý nájem s.r.o., IČ 29158958**, se sídlem Ke Křížovatce 466, Zruč, zastoupenému JUDr. Hanou Kapitánovou, advokátkou se sídlem Sady 5. května 296/36, Plzeň, o vydání směnek

t a k t o :

- I. Žalobní návrh na stanovení povinnosti žalovanému vydat žalobcům směnky, které žalobci vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce ze dne 12.11.2015, se zamítá.
- II. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému plnou náhradu nákladů řízení ve výši 36.445,20 Kč k rukám právní zástupkyně žalovaného do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit na účet Krajského soudu v Plzni doplatek soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou doručenou Okresnímu soudu Plzeň-sever dne 03.02.2017 domáhali vydání rozhodnutí, jímž by soud stanovil žalovanému povinnost vydat žalobcům směnky, které žalobci vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce dne 12.11.2015 s odůvodněním, že uvedená smlouva o půjčce ze dne 12.11.2015 je absolutně neplatná. Je totiž jednoznačné, že svým obsahem se jedná o spotřebitelský úvěr ve smyslu ustanovení § 1

a 2 zák. č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru. Ve smlouvě absentují informační povinnosti stanovené v příloze č. 3 zákona o spotřebitelském úvěru, a proto je smlouva neplatná z důvodů uvedených v ustanovení § 6 a § 8 zákona. Navíc nebyla posouzena schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a tak je smlouva neplatná i z důvodu uvedeného v § 9 zákona. [REDAKCE] společnosti žalovaného je zároveň [REDAKCE] společnosti Ekonomické stavby s.r.o., vystupoval v těchto vztazích „dvoudomě“, jednak na straně věřitele, jednak na straně zhotovitele se zřejmou snahou obejít zákon o spotřebitelském úvěru. Podle § 18 zákona o spotřebitelském úvěru nesmí být tento úvěr zajištěn pomocí směnec. Společnost žalovaného se tak dopustila správního deliktu ve smyslu § 20 odst. 1 písm. b) a d) zákona, za což jí může být uložena pokuta.

Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24.04.2017 č.j. Ncp 283/2017-29 bylo rozhodnuto o tom, že k projednání a rozhodnutí věci jsou dle § 9 odst. 2 písm. j) o.s.ř. v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Plzni.

Žalovaný se žalobním návrhem nesouhlasil. Ve svém písemném vyjádření doručeném soudu dne 11.07.2017 mimo jiné uvedl, že zákon o spotřebitelském úvěru se s ohledem na negativní vymezení působnosti tohoto zákona v rámci ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zák. č. 145/2010 Sb. nevztahuje na odloženou platbu, půjčku, úvěr nebo jinou obdobnou finanční službu poskytnutou bez úroku a jakékoliv úplaty. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu výslovně plyne, že „tak jako doposud nebude tento právní předpis aplikován ani na půjčky nebo úvěry poskytnuté bez úroku nebo jakéhokoliv jiného poplatku, neboť u nich chybí platba úroku, jakožto pojmový znak úvěru. Z hlediska ochrany spotřebitele proto není nutné u takových smluv poskytovat zvláštní ochranu.“ Vzhledem k tomu, že úrok a jakákoliv úplata za poskytnutí půjčky jako pojmový znak spotřebitelského úvěru v předmětné smlouvě o půjčce výslovně chybí, nelze na tento vztah zákon o spotřebitelském úvěru aplikovat či dovozovat jakékoliv jeho porušení s následky neplatnosti uzavřené smlouvy o půjčce či dohody o vyplnění směnky obsažené v článku 2.5 smlouvy o půjčce. Vzhledem k tomu, že na předmětnou půjčku s ohledem na negativní vymezení zákona o spotřebitelském úvěru tento zákon nedopadá, nelze na tento směnečný vztah aplikovat ani ustanovení § 6, 8, 9, 18 zákona o spotřebitelském úvěru. Jednání žalovaného spočívající v poskytování krátkodobých bezúročných půjček nepodléhá žádné právní úpravě, která by zakazovala použití směnec. Vzhledem k tomu, že právní řád České republiky použití zajišťovacích směnec k zajištění vrácení plnění ze smlouvy o půjčce jako spotřebitelské smlouvy nezakazuje a takový zákaz nelze vysledovat ani z příslušných směrnic EHS, nelze v tomto směru jakkoliv omezovat autonomii vůle stran vyplývající z článku 2. odst. 3 Listiny základních práv a svobod. K judikatuře označené žalobci, tj. rozsudku Vrchního soudu sp.zn. 9Cmo 67/2013, 104 VSPH 651/2014, žalovaný zdůrazňuje, že tyto byly překonány rozhodnutími Nejvyššího soudu např. sp.zn. 29Cdo 562/2014. Vzhledem k výše uvedenému má žalovaný jednoznačně za to, že uzavřená smlouva o půjčce je platná, tj. včetně ujednání článku II. odst. 2.4 a následující smlouvy o půjčce, na jejichž základě má žalovaný předmětné směnky ve své dispozici plně po právu.

Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav. Žalobci uzavřeli se společností Ekonomické stavby s.r.o. dne 10.06.2015 smlouvu o budoucí smlouvě o dílo, smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci a smlouvu příkazní, dle kterých se společnost Ekonomické stavby s.r.o. zavázala provést projektové práce a činnosti, dále inženýrské práce a zajištění povolení realizace domu a rovněž samotnou realizaci domu dle dispozic a specifikace určené žalobci. Dle článku II. bod 2.1 smlouvy se žalobci zavázali

zaplatit společnosti Ekonomické stavby s.r.o. do 30 dnů od podpisu této smlouvy částku ve výši 170.000,- Kč jako zálohu na úhradu nákladů přípravných projektových prací a činností specifikovaných v článku B., bod B.1 této smlouvy a jako zálohu na úhradu nákladů přípravných inženýrských činností specifikovaných v článku C., bod C.1, písm. a) této smlouvy, a to prostřednictvím úvěru s tím, že tato záloha bude z ceny díla odečtena v rámci konečného vyúčtování dokončené a předané stavby (viz smlouva o budoucí smlouvě o dílo č. [REDACTED] a smlouva o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDACTED] a smlouva příkazní č. [REDACTED] ze dne 10.06.2015). Následně byla mezi žalobci a Ekonomickými stavbami s.r.o. uzavřena smlouva o dílo, dle které se zhotovitel zavázal objednatelům, že za sjednanou cenu na své nebezpečí provede stavbu rodinného domu podle projektové dokumentace zpracované [REDACTED] [REDACTED] která je součástí díla a této smlouvy, na pozemkové parcele č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] [REDACTED] v termínu do 33 týdnů ode dne rozhodného pro běh lhůt na provádění díla za cenu 5.862.251,- Kč (viz smlouva o dílo č. [REDACTED] ze dne 13.11.2015, e-mailová korespondence). Žalobci požádali žalovaného o poskytnutí půjčky ve výši 170.000,- Kč na úhradu zálohy dle smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci a smlouvy příkazní (viz žádost o poskytnutí půjčky ze dne 12.11.2015). Smlouvou o půjčce se žalovaný jako věřitel zavázal poskytnout žalobcům jako dlužníkům finanční půjčku ve výši 170.000,- Kč, která je účelově vázána na financování zálohy ve výši 170.000,- Kč dle článku II. bod 2.1 smlouvy o budoucí smlouvě o dílo č. [REDACTED] smlouvy o dílo na projektovou dokumentaci č. [REDACTED] a smlouvy příkazní č. [REDACTED] ze dne 10.06.2015. Smluvní strany se výslovně dohodly, že finanční prostředky ve výši sjednané půjčky budou věřitelem poskytnuty přímo budoucímu zhotoviteli, a to do 30 dnů ode dne podpisu této smlouvy. Žalobci výslovně prohlásili, že souhlasí s tímto způsobem poskytnutí půjčky a svým podpisem stvrdili, že půjčku za podmínek stanovených touto smlouvou přijímají a zavazují se ji věřiteli ve sjednané lhůtě splatnosti, tj. nejpozději dne 12.01.2016, řádně a včas uhradit. K zajištění pohledávky věřiteli pro případ, že by půjčka dle článku I. odst. 1.2 této smlouvy nebyla dlužníkem řádně a včas ve lhůtě splatnosti dle článku II. odst. 2.1 této smlouvy zaplacená, se smluvní strany dohodly, že dlužník zaplatí věřiteli smluvní pokutu ve výši 0,25 % denně z dlužné jistiny půjčky. K zajištění pohledávky věřitele vystavil a předal dlužník současně ke dni podpisu této smlouvy věřiteli dvě blankosměnky vlastní, které dlužník vystavil a podepsal jako výstavce, s doložkou bez protestu a nikoliv na řad věřitele, na kterých není vyplněna směnečná suma a datum splatnosti smenek. Obě tyto směnky plní funkci zajišťovací. V případě řádné a včasné úhrady finančních prostředků budou obě směnky vráceny dlužníkovi. Směnečným výstavcem je pan [REDACTED] a pan [REDACTED]. Smluvní strany se dále dohodly, že věřitel je oprávněn doplnit datum splatnosti první směnky tak, že nesmí být doplněno dříve než po splatnosti půjčky (viz článek II. odst. 2.1 této smlouvy), tj. nejdříve dne 13.01.2016. Věřitel je dále oprávněn doplnit první směnku o směnečnou sumu, která v sobě zahrnuje: a) nezaplacenou část jistiny půjčky, b) smluvní pokutu za prodlení s úhradou půjčky ve výši 0,25 % denně z dlužné jistiny půjčky, jdoucí ode dne následujícího po splatnosti půjčky do dne vyplnění této první směnky. Smluvní strany se dále dohodly, že věřitel je oprávněn doplnit datum splatnosti druhé směnky tak, že nesmí být doplněno dříve než po zaplacení jistiny pohledávky půjčky (viz článek II. této smlouvy). Věřitel je dále oprávněn doplnit druhou směnku o směnečnou sumu, která v sobě zahrnuje smluvní pokutu za prodlení ve výši 0,25 % denně z jistiny půjčky, jdoucí ode dne následujícího po vyplnění první směnky do dne zaplacení jistiny půjčky. Dle článku III. bod 3.1 dlužník prohlásil, že má zajištěn dostatek finančních prostředků nebo jiných zdrojů, aby mohl řádně plnit dle ujednání této smlouvy a dále prohlásil, že jeho majetek není předlužen, proto bude v daném čase schopen dostat řádně a včas závazkům shora uvedeným (viz smlouva o půjčce č. [REDACTED] ze dne 12.11.2015). Žalovaný uvedenou půjčku ve výši 170.000,- Kč poskytl (viz výpis z účtu žalovaného vedeného u [REDACTED] a.s. ze dne

18.11.2015). Žalobci se snažili získat úvěr na stavbu domu prostřednictvím i jiných bank. [REDAKCE] banka, a.s. odmítla žalobcům úvěr poskytnout, neboť neměli dostatečné krytí. Zafinancování ceny domu a pozemku bylo řešeno i s [REDAKCE] společností Ekonomické stavby s.r.o. paní [REDAKCE] [REDAKCE] (viz žádost o přípravu návrhu smlouvy o úvěru, příprava podkladů k hypotečnímu úvěru, e-mailová korespondence). Dopisem ze dne 23.11.2016 žalobci odstoupili od smlouvy o budoucí smlouvě o dílo, od smlouvy na projektovou dokumentaci a smlouvy příkazní ze dne 10.06.2015 č. [REDAKCE]/[REDAKCE] od smlouvy o dílo ze dne 13.11.2015, neboť se jim nepodařilo zajistit úvěr na koupi pozemku a na výstavbu rodinného domu podle jejich představ, protože nemají dostatečný příjem, a to i vzhledem k mateřské dovolené paní [REDAKCE] [REDAKCE] která v počátku za oba žalobce jednala. V uvedeném dopisu zároveň žalobci oznámili neplatnost smlouvy o půjčce ze dne 12.11.2015 s právní argumentací zcela shodnou tak, jak je uvedena v žalobním návrhu (viz dopis ze dne 23.11.2016 včetně dokladu o doručování Ekonomickým stavbám s.r.o. a žalovanému). V dopisu ze dne 19.12.2016 žalovaný odmítl argumentaci žalobců, neboť smlouvu o půjčce nelze pod režim spotřebitelských úvěrů podřazovat, dále uvedl, že eviduje pohledávku z titulu uvedené smlouvy o půjčce ve výši 315.350,- Kč, sestávající se z částky 170.000,- Kč odpovídající aktuální dlužné jistině půjčky a z částky 145.350,- Kč odpovídající smluvní pokutě za 342 dnů prodlení (viz dopis ze dne 19.12.2016). V dopisu Ekonomických staveb s.r.o. ze dne 21.12.2016 v reakci na dopis žalobců ze dne 23.11.2016 byla zrekapitulována situace, k odstoupení od smlouvy bylo sděleno, že objektivně nevzniklo právo žalobcům odstoupit od smlouvy, když nenastal žádný zákonný ani smluvní důvod, který by je opravňoval od smlouvy o dílo odstoupit, proto s jejich dopisem nelze spojovat žádné právní důsledky. Je možné jednat o ukončení smlouvy o dílo dohodou, v takovém případě je požadována pouze úhrada doposud provedených prací, a to v cenách výslovně sjednaných v soupisu sjednaných prací a dodávek. Celková cena provedených prací činí 318.629,- Kč bez DPH, 384.071,- Kč včetně DPH. Pokud by byla započtena proti této částce složená záloha ve výši 170.000,- Kč, činil by nedoplatek na straně žalobců částku ve výši 214.071,- Kč. Zároveň byla žalobcům vyúčtována smluvní pokuta ve výši 121.500,- Kč dle článku VIII. odst. 1, písm. c) smlouvy o dílo a smluvní pokuta za nezaplacení peněžního závazku ani v přiměřeně poskytnuté náhradní době ve výši 15 % z ceny nedokončeného díla dle článku VIII. odst. 1, písm. d) smlouvy v částce 821.727,- Kč. Přílohou dopisu byla dvě vyhotovení návrhu dohody o ukončení a vypořádání závazků ze smlouvy o dílo s tím, že nabídkou na uzavření zaslané dohody a tedy ukončení spolupráce a prominutí smluvní pokuty se cítí být společnost Ekonomické stavby s.r.o. zavázána pouze v případě, že jí bude podepsaný návrh dohody doručen nejpozději dne 10.02.2017 (viz dopis ze dne 21.12.2016 spolu s návrhem dohody o ukončení a vypořádání závazků ze smlouvy o dílo č. [REDAKCE]/[REDAKCE] ze dne 13.11.2015). Tento nárok žalobci neuznali a dne 13.01.2017 na účet společnosti Ekonomické stavby s.r.o. poslali částku 30.000,- Kč, která dle jejich názoru odpovídá hodnotě projektové dokumentace předané jim žalovaným (viz výpis z účtu žalobců vedený u [REDAKCE] banky, a.s. ze dne 13.01.2017). S ohledem na právní názor soudu, tak jak bude prezentován níže, byly důkazní návrhy žalobců na provedení svědecké výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] a jejich účastnických výslechů z důvodu nadbytečnosti zamítnuty.

Dle ustanovení § 1040 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žalobní návrh není oprávněným a důvodným, proto jej zamítl. Žalobci se domáhali stanovení povinnosti žalovanému vydat jim směnky, které žalobci vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce dne 12.11.2015, neboť uvedená smlouva o půjčce ze dne 12.11.2015 je absolutně neplatná, dle žalobců se jedná o spotřebitelský úvěr ve smyslu ustanovení § 1 a § 2 zák. č. 145/2010 Sb., o

spotřebitelském úvěru, a to s poukazem na jeho ustanovení v § 6, 8, 9 a 18. S ohledem na předmět tohoto řízení soud uvádí, že „v některých případech dává zákon č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový právo na vydání směnečné listiny určité osobě. Jde zejména o případy předvídané v ustanovení článku I. § 39 odst. 1 a § 50 odst. 1 tohoto zákona. Takový nárok může vyplývat i ze smlouvy. Může se jednat o vymáhání povinnosti předat kupujícímu listinu na základě smlouvy o prodeji směnky, může však jít i o závazek vrátit směnku vydavateli. To bude typické zejména u směnek zajišťovacích v případech, kdy zajištěná povinnost byla splněna nebo jinak zanikla a tedy důvod, aby věřitel nadále držel zajišťovací směnku, tím odpadl. Nejde u žalob, kterými se žalobci domáhají vydání směnečných listin, o směnečné řízení ve vlastním slova smyslu, neboť se jedná o běžné žaloby o vydání věci, tj. zde příslušného cenného papíru. Nepřichází v úvahu žádný typ zkráceného řízení, protože konec konců nejde vůbec o plnění peněžitě. Platí zde tedy obecná pravidla jako ve všech věcech, kde se účastník domáhá vydání věci. Je však nutno uznat, že jde stále o spor, který se týká směnky nebo šeku a je tedy dána věcná příslušnost krajského soudu ve smyslu § 9 o.s.ř. (viz Směnka a šek v České republice, 5. vydání, 2006, str. 477 a 478). V daném případě podmínky vydání směnky upravené v čl. I § 39 či § 50 směnečného zákona nebyly splněny, nárok na vydání nevyplyvá ani ze smlouvy uzavřené mezi účastníky, bylo možné uvažovat, co se týče právního posouzení věci, že se jedná o žalobu vlastníka na vydání věci dle citovaného ustanovení § 1040 zák. č. 89/2012 Sb. Žalobci pro takový případ musí prokázat, že nastaly právní skutečnosti, na jejichž základě nabyli vlastnictví, příp. jiné právo, o které lze opřít žalobu na vydání věci. S argumentací žalobců, že žalovaný by měl být povinen jim vydat směnky, které oni vystavili a podepsali v rámci uzavření smlouvy o půjčce ze dne 12.11.2015 vzhledem k tomu, že tato smlouva je neplatnou a žalovaný tak uvedené směnky zadržuje neprávem, se soud neztotožnil. Není sice pochyb o tom, že samotná smlouva o smlouvě budoucí uzavřená mezi společností Ekonomické stavby s.r.o. jako budoucím zhotovitelem a žalobci jako budoucími objednateli je se zřetelem k postavení smluvních stran, obsahu smlouvy a účelu jím sledovanému smlouvou spotřebitelskou, jejíž právní úprava je výsledkem implementace směrnic Evropských společenství na ochranu spotřebitele, a charakter spotřebitelské smlouvy má i smlouva o půjčce uzavřená mezi účastníky včetně směnečné dohody v ní obsažené. K těmto závěrům dospěl Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp.zn. 29 Cdo 688/2012, 33 Cdo 1201/2012 či 29 Cdo 562/2014, v němž se Nejvyšší soud rovněž přiklonil k názoru Ústavního soudu prezentovaného v nálezu sp.zn. I. ÚS 563/11, ve kterém Ústavní soud upozornil na nezbytnost zabývat se „dvoudomým“ vystupováním [redacted]. Tomu však bylo v situaci, kdy [redacted] vystupoval ve smluvních vztazích jednak jako [redacted] společnosti Ekonomické stavby s.r.o., jednak jako fyzická osoba. Byť [redacted] je [redacted] Ekonomických staveb s.r.o. a zároveň i žalovaného, jedná se o dva samostatné subjekty práva, které jsou zřetelně odlišeny tak, aby nedošlo k pochybnostem o tom, s kým žalobci jednají a za jakým účelem konkrétní kroky činí. Žalobci si museli být vědomi svého závazku vyplývajícího z uzavřené smlouvy o půjčce se žalovaným. V rozsudku sp.zn. 29 Cdo 4/2016 pak Nejvyšší soud k otázce platnosti dohody smluvních stran o zajištění pohledávek ze spotřebitelské smlouvy směnkou na řad dospěl k závěru, že ani skutečnost, že na základě dohody účastníků byla k zajištění pohledávky vůči spotřebiteli použita směnka vystavená ve formě na řad, nevede bez dalšího k závěru o neplatnosti uzavřené směnečné smlouvy pro rozpor se zákonem. Smlouvu o půjčce ze dne 12.11.2015 uzavřenou mezi účastníky nelze považovat za smlouvu o spotřebitelském úvěru. Zákon č. 145/2010, o spotřebitelském úvěru se s ohledem na negativní vymezení působnosti tohoto zákona stanovené v rámci jeho ustanovení § 2 písm. c), tak jak uvádí žalovaný, nevztahuje na odloženou platbu, půjčku, úvěr nebo jinou obdobnou finanční službu poskytnutou bez úroku a jakékoliv úplaty. Ačkoliv Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 29Cdo 688/2012 dospěl k závěru, že dohoda účastníků obsažená v mimosměnečných ujednáních, dle které se

žalovaný zavázal zajistit pro žalobce jako dlužníky financování částky 170.000,- Kč dle článku II. bod 2.1 smlouvy o smlouvě budoucí, není půjčkou, nýbrž jde o smlouvu nepojmenovanou (inominátní), je zřejmé, že v rámci takovéto smlouvy byla sjednána finanční služba žalovaného poskytnutá žalobcům bez úroku a jakékoliv úplaty. To znamená, že skutečně zde absentuje pojmový znak spotřebitelského úvěru, kterým je úrok a jakákoliv úplata za poskytnutí, a proto nelze na tento právní vztah účastníků založený smlouvou o půjčce a směnečnou smlouvou zákon o spotřebitelském úvěru aplikovat a dovozovat, jak činí žalobci, jakékoliv jeho porušení s následky neplatnosti uzavřené smlouvy. S ohledem na uvedené skutečnosti proto byl žalobní návrh zamítnut.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobci nebyli se svým žalobním návrhem úspěšní, proto byla přiznána plná náhrada nákladů řízení žalovanému. Výše smluvní odměny právní zástupkyně žalovaného byla stanovena z tarifní hodnoty, kterou je směnečný peníz s odkazem na § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., neboť v době započetí úkonu právní služby již byla blankosměnka na směnečný peníz vyplněna. Vzhledem k tomu, že původní blankosměnka byla vyplněna na částku 351.475,- Kč, odměna za 1 úkon právní služby činí dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 9.740,- Kč. Žalovanému na náhradu nákladů řízení byly přiznány 3 úkony právní služby (1x převzetí - příprava zastoupení, 1x písemné vyjádření ve věci, 1x účast při ústním jednání), 3 paušální částky náhrady hotových výdajů advokáta po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Žalobcům ke splnění povinnosti zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 36.445,20 Kč byla stanovena běžná 3denní lhůta dle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., platební místo k rukám advokáta jim bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Bez ohledu na to, co je důvodem uplatnění nároku na vydání směnečné listiny, vždy bude takováto žaloba zpoplatněna dle položky 1 Sazebníku soudních poplatků zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, základem poplatku bude směnečný peníz (viz Směnka a šek v České republice, 5. vydání, 2006, str. 477 a 478). V daném případě je však nutné zohlednit, že žalobní návrh byl podán v době, kdy obě původní blankosměnky nebyly ještě doplněny o směnečný peníz, je proto dle názoru soudu na místě žalobu zpoplatnit dle položky 4 bod 1. písm. c) Sazebníku soudních poplatků zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Vzhledem k tomu, že doposud byl zaplacen soudní poplatek toliko ve vztahu k vydání jedné směnky, zatímco žalobci požadovali vydat směnky dvě, byla ve výroku III. tohoto rozsudku stanovena žalobcům povinnost s odkazem na ustanovení § 6 odst. 2, 5, § 4 odst. 1 písm. i) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aby společně a nerozdílně doplatili na účet Krajského soudu v Plzni soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Ke splnění povinnosti žalobcům i v tomto případě byla stanovena běžná 3denní lhůta (§ 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

V Plzni dne 11.09.2017

Za správnost vyhotovení:
Šarka Kadlecová

Mgr. Jaroslava Kočandrlová, v.r.
samosoudkyně

Vypravila:
Milada Božková